

ADJETIVOS

1ª CLASE: (1ª Y 2ª DECL.): καλός, -ή, -όν; δίκαιος, -α, -ον;. (2ª decl.): άδικός, -ον.

CONTRACTOS: χρυσοῦς, -ή, -οῦν; άργυροῦς, -ά, -οῦν; εὔνοος,-οον.

2ª CLASE: (3ª DECL.: M=F): σώφρων, -ον; εὐγενής, -ές.

3ª CLASE: (1ª y 3ª DECL): ἡδύς, -εἶα, -ύ

χαρίεις, -ίεσσα, -ιεν

μέλας, -αινα, -αν;

τέρην, τέρεινα, τέρεν

μάκαρ, μάκαιρα, μάκαρ

πάς, πάσα, πᾶν

PARTICIPIOS: λύων, λύουσα, λύον ...

ώκύς, -εἶα, -ύ veloz
ταχύς, -εἶα, -ύ rápido,a
τάλας, -αινα, -αν infeliz
φίλος, -η, -ον amigo,a
μικρός, -ά, -όν pequeño,a
άθάνατος, -ον inmortal
μνημων, -ον que recuerda
άσεβής,-ές impío,a
γλυκύς, -εἶα, -ύ dulce

	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>
Sg. N.V.	πολύς	πολλή	πολύ	μέγας	μεγάλη	μέγα
A.	πολύν	πολλήν	πολύ	μέγαν	μεγάλην	μέγα
G.	πολλού	πολλής	πολλού	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
D.	πολλῶ	πολλῇ	πολλῶ	μεγάλῳ	μεγάλῃ	μεγάλῳ
Pl. N.	πολλοί	πολλαί	πολλά	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα

	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>
Sg. N.	ἡδύς	ἡδεῖα	ἡδύ	χαρίεις	χαρίεσσα	χαρίεν	μέλας	μέλαινα	μέλαν
V.	ἡδύ	ἡδεῖα	ἡδύ	χαρίεν	χαρίεσσα	χαρίεν	μέλαν	μέλαινα	μέλαν
A.	ἡδύν	ἡδεῖαν	ἡδύ	χαρίεντα	χαρίεσσαν	χαρίεν	μέλαινα	μέλαιναν	μέλαν
G.	ἡδέος	ἡδείας	ἡδέος	χαρίεντος	χαρίεσσης	χαρίεντος	μέλανος	μελαίνης	μέλανος
D.	ἡδεῖ	ἡδεῖα	ἡδει	χαρίεντι	χαρίεσση	χαρίεντι	μέλαινα	μελαίνη	μέλαινα
Pl. N.V.	ἡδεῖς	ἡδεῖαι	ἡδέα	χαρίεντες	χαρίεσσαι	χαρίεντα	μέλαινες	μέλαιναι	μέλαινα
A.	ἡδεῖς	ἡδείας	ἡδέα	χαρίεντας	χαρίεσσας	χαρίεντα	μέλαινας	μελαίνας	μέλαινα
G.	ἡδέων	ἡδειῶν	ἡδέων	χαρίέντων	χαριεσσῶν	χαριέντων	μελάνων	μελαινῶν	μελάνων
D.	ἡδέσι	ἡδείαις	ἡδέσι	χαρίεσι	χαρίεσσαίς	χαρίεσι	μέλασι	μελαίναις	μέλασι

	<i>m</i>	<i>f</i>	<i>n</i>	<i>m.f.</i>	<i>n</i>	<i>m.f.</i>	<i>n</i>
Sg. N.	πάς	πάσα	πᾶν	σώφρων	σώφρον	εὐγενής	εὐγενές
V.	πάς	πάσα	πᾶν	σώφρον	σώφρον	εὐγενές	εὐγενές
A.	πάντα	πάσαν	παν	σώφρονα	σώφρον	εὐγενή	εὐγενές
G.	παντός	πάσης	παντός	σώφρονος	σώφρονος	εὐγενοῦς	εὐγενοῦς
D.	παντί	πάσει	παντί	σώφρονα	σώφρονα	εὐγενεῖ	εὐγενεῖ
Pl. N.V.	πάντες	πάσαι	πάντα	σώφρονες	σώφρονα	εὐγενεῖς	εὐγενεῖς
A.	πάντας	πάσας	πάντα	σώφρονας	σώφρονα	εὐγενεῖς	εὐγενεῖς
G.	πάντων	πασῶν	πάντων	σώφρονων	σώφρονων	εὐγενῶν	εὐγενῶν
D.	πᾶσι	πάσαις	πᾶσι	σώφροσι	σώφροσι	εὐγενέσι	εὐγενέσι

<i>positivo</i>	<i>comparativo</i>	<i>superlativo</i>
δεινός, -ή, -όν terrible	δεινότερος, -τέρα, -τερον	δεινότατος, -τάτη, -τατον
σοφός, -ή, -όν sabio,a	σοφώ-τερος ...	σοφώ-τατος ...
φίλος, -η, -ον amigo,a	φίλ-τερος ...	φίλ-τατος ...
μελας, -αινα, -αν negro,a	μελάν-τερος ...	μελάν-τατος ...
σαφής, -ές claro,a	σαφέσ-τερος ...	σαφέσ-τατος ...
βραχύς, -εἶα, -υ breve	βραχύ-τερος ...	βραχύ-τατος ...
εὐδαίμων, -ον feliz	εὐδαιμον-έστερος ...	εὐδαιμον-έστατος ...
ἡδύς, -εἶα, -ύ agradab.	ἡδ-ίων, -ιον	ἡδ-ιστος, -ίστη, -ιστον
καλός, -ή, -όν bello,a	καλλ-ίων ...	κάλλ-ιστος ...
ἐχθρός, -ή, -όν enemigo	ἐχθ-ίων ...	ἐχθ-ιστος ...
μέγας, -άλη, -αν grande	μείζων ...	μέγιστος ...
ὀλιγός, -η, -ον poco,a	μείων ...	ὀλίγιστος ...
πολύς, -λλή, -λυ mucho	πλείων ...	πλείστος ...
κακός, -ή, -όν malo,a	κακ-ίων ...	κάκ-ιστος ...
	χειρώων ("menos bueno")	χειρίστος ...
	ἥττων / ἥσσων ("inferior")	(ἥκιστα)
άγαθός, -ή, -όν bueno,a	άμείνων ...	άριστος ...
	βελτίων ...	βέλτιστος ...
	κρείττων ...	κράτιστος ...
μικρός, -ά, -όν pequeño	μικρότερος ...	μικρότατος ...
	ἐλάττων ... (ἥττων)	ἐλάχιστος ...
μάλα ("mucho")	μάλλον ("más")	μάλιστα ("muy, lo más")
ὀλιγον ("poco")	ἥττον, μείον ("menos")	ἥκιστα (" muy poco")
	οὕτω ("tan")	

	<i>m.f.</i>	<i>n.</i>
Sg. N.	ἡδίων	ἡδιον
V.	ἡδιον	ἡδιον
A.	ἡδιονα / ἡδίω	ἡδιον
G.	ἡδιονος	ἡδιονος
D.	ἡδιονι	ἡδιονι
Pl. N.V.	ἡδιονες / ἡδίους	ἡδιονα / -ιω
A.	ἡδιονας / ἡδίους	ἡδιονα / -ιω
G.	ἡδιόνων	ἡδιόνων
D.	ἡδιοσι	ἡδιοσι

Formación de comparativos y superlativos.

- Los adjetivos de la 1ª clase que tienen la última vocal radical breve, para evitar la secuencia de cuatro breves seguidas, alargan la vocal temática: de σοφός, σοφώτερος y σοφώτατος, algunos pierden la vocal temática (φίλ-τερος, y otros la cambian por -αι- (de ἡσυχος, ἡσυχαιότερος y ἡσυχαιότατος, pero también ἡσυχώτερος y ἡσυχώτατος).
- Los adjetivos contractos de la 1ª clase hacen el comparativo y el superlativo añadiendo los sufijos -τερος y -τατος al n. sg. masc.: de ἀπλους, -η, -ουν, ἀπλούστερος y ἀπλούστατος.

Sintaxis del comparativo y el superlativo. Igual que en latín (construcciones absoluta y relativa).

- Cuando se comparan dos adjetivos, referidos al mismo sustantivo, ambos se ponen en comparativo, salvo que el primero tenga una construcción perifrástica, en cuyo caso el segundo se pone en positivo.
ὁ ἀνὴρ ἰσχυρώτερος ἢ σοφώτερος (*fortior quam prudentior*)
ὁ ἀνὴρ ἰσχυρὸς μᾶλλον ἢ σοφός (*magis fortisr quam prudens*)
- Cuando el segundo término es un verbo (or. sub. Comparativa), se puede hacer preceder este de ἢ (ὁ ἀνὴρ σοφώτερος ἢ λέγεις) o sustituirlo por un sustantivo verbal en genitivo (ὁ ἀνὴρ σοφώτερος γνώμης *-prudentior opinione-* “más prudente de lo que se cree”).

Superlativo enfático. El superlativo puede aparecer reforzado por las partículas ὡς, ὅτι, ὅπως (ὡς μέγιστος = *quam maximus*)